

מעדשת המצלמה. הרצח בוצע כאשר קלימון נהג במכונית, שלי יושבת במושב שלייד. הנהג ושונן יושב במושב האחורי. במהלך הנסיעה שלף שונן אקדח שאליו מחובר משתיק-קול. הצמיד את הקנה לראשה של שלי מאחור וירה שלושה כדורים בראשה.

רצח נראי צוות העולם הזה שחזר את רצח שולי שלי, שבוצע בתוך מכונית אופל רקורד של נחום קלימון. צילום השיחזור נעשה מבעד לראי המכונית, כשבצידו השמאלי של הראי נראים קצה ראשו של הצלם חזק

התביעה כנגד חברו ושאר נאשמי הרצח. רובין אהב להתבודד לבדו בחיק הטבע, ועל כן זכה לכינוי המיוחד. הוא מתמצא באופן יוצא מן הכלל בכל השטח שבאיוור הירקון הסמוך לביתו, ובקי בכל מקומות המיסתור האפשריים בינות לצמחיה הי עבותה שם.

רובין היה זה שמצא מקום מיסתור למישל נחמיאס, חברת של שלי, שהיה מבוקש אף הוא על-ידי המישטרה בחשד למעורבות בפרשת הסמים. הוא הקים עבורו אוהל מתחת לעץ עבות. המוקף מכל עבריו בשיחים גבוהים. מקום הי מיסתור נמצא בסמוך לגדות הירקון, ליד איצטדיון הכדורגל ברמת-גן. נחמיאס שהה במקום במשך ימים רבים, ורובין כיקר אותו מדי יום ודאג לכל צרכיו.

בערב שיחררו נסע אנג'ל לרובין, יחד עם שונן וקלימון, כדי שיראה להם את הדרך למקום המסתור של נחמיאס. הם החליטו לרצוח גם אותו, מאותה הסיבה שגרצחה שלי. אנג'ל כעס גם על נחמיאס ושלי, מפני שעשו טעות חמורה בקשר להברחת ההרואין. הם היו צריכים למצוא בלדרית נקייה מכל חשד, שתיסע לתורכיה ותביא את ההרואין. תחת זאת הפעילו את חגית ולדמן, שהיתה נרקומנית מוכרת

צעקה

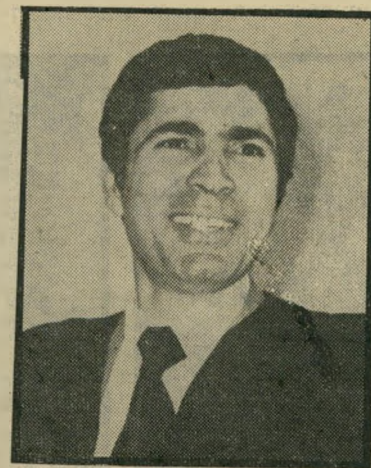

חלושה

ל מחרת בלינה הגיע קלימון, צהוג בטנדר פגיו, בסמוך לבית אמו של אנג'ל, בחוב נוח 6 ברמת-אביב. לפי בקשת אנג'ל, שחשש שמא יש תצפית סמויה של המישטרה על הבית, החנה את הרכב בחניון הנמצא במרחקמה

מחבת. כעבור זמן מסוים הגיעו אנג'ל ושושן. שניהם עלו לרכב. השלושה נסעו שוב לביתו של רובין, שהצטרף אליהם. הם המשיכו למיגרשי הטניס, הנמצאים בסמוך לירקון. שם החנו את הרכב והמשיכו להתקדם ברגל לעבר מקום הימצאו של נחמיאס. בדרך הוציא אנג'ל ממקום מחבוא שני אקדחים. אחד מהם, שהיה מצויד במשתיק-קול, מסר לשונן. הם הצטיידו גם בכלי הפירה, שהיו מחבואים באיוור.

משם המשיכו במשך זמן רב בתוך גיונגל הצמחיה, עד שהגיעו למקום הי מיסתור של נחמיאס. בשלב זה הורה

הפרקליט עורר הדין סמי יונה מייצג את שמעיה אנג'ל, את אשתו שרה ואת חיים שושן.

הנרצחת שולמית ("שוליי") שלי בצילום מתקופת שירותה הצבאי. לצידה עומדת אימה.

מישטח בטון, שהיה זרוק בשטח. הם לקחו את האוהל, המיוורן שעליו שכב נחמיאס ודברים אישיים שונים שהיו שם, והחביאו את הכל בקירבת הקבר, את האקדחים וכלי התפירה זרקו לירקון, יחד עם אבנים שהוכתמו בדם. הם דאגו לנקות את השטח באופן יסודי מכל סימן חשוד. אחרי שהתחילה הקירת המישטרה סביב פלשת הרצח הכפול העביר אנג'ל, ביחד עם אחרים, את עצמות נחמיאס לבור אחר, הנמצא על גדות הירקון, מאחורי שדה הסמוך למחסני חברת צ'מפיון. בבור שלייד זירת הרצח שכחו עצם רגל אחת. המישטרה גילתה תחילה את גופתה של שלי, אחר-כך את עצם הרגל ולבסוף את גופת נחמיאס. על החקירה, שנמשכה כשנה, ניצח רביסקד יעקוב רן, ראש מדור-התישאלו ביחידה המרכזית בתל-אביב. יחד עימו הקדישו ימים וילות לפיענוח מעשי הרצח המסקה מרדכי ליבר, שעמד בראש צוות החקירה, והמפקחים אבי בללי, מאיר אלגריסי ודני אבימאיר. תחת פיקודם עמלו עשרות שוטרים ובלשים. אם יביא פרי עמלם להרשעת הנאשמים ברצח, תהיה זאת הצלחה גדולה, שתיוקף לזכות היחידה המרכזית.

ובידו הימנית על המקום שבו קברו הרוצחים את גופתו, המצויירת לרגליו. בתמונה השמאלית נראה הבור, שאליו העבירו שמעיה אנג'ל וחבריו את עצמות נחמיאס, אחרי שהחלה חקירת המישטרה סביב הריצחות. בתוך הבור יושב אדם, כדי להמחיש את גודלו.